

Pengeinstitut — for Kredit- og Hypotekforeninger tillige vedkommende Repræsentant — er forpligtet til om fornødent at yde Debitor Bistand. Begæringen attesteres af vedkommende Pengeinstitut, for saa vidt angaar de Oplysninger, der vedrører det af dette ydede Laan, og fremsendes efter Finansministeriets nærmere Bestemmelse.

Til Brug ved den heromhandlede Beregning indhentes ved Finansministeriets Foranstaltning de fornødne Oplysninger saavel om Ejendommens Ansættelse til Ejendomsskyld, Ejeren's Formue ved Statsskatteansættelsen for 1935—36, som vedrørende de paa Ejendommen hvilende Prioriteter og disses Restgæld og Rentefod.

I Tilfælde, hvor der til en Ejendom hører Bygninger af væsentlig Værdi, som ikke anvendes til Landbrug eller Beboelse for Ejeren eller for Medhjælpere i Bedriften, eller Arealer, der ikke anvendes landbrugsmæssigt, eller som har en væsentlig højere Værdi end den landbrugsmæssige, kan der efter nærmere af Finansministeren fastsatte Bestemmelser af Vurderingsraadet foretages en skønmæssig Ansættelse af den Del af Ejendomsskyldværdien, der kan regnes for den landbrugsmæssige Værdi af den til Landbrug benyttede Del af Ejendommen, og den saaledes reducerede Ejendomsskyldværdi lægges herefter til Grund for Beregningen i Henhold til §§ 14 og 15.

For Meddelelse af de ovenfor angivne Oplysninger m. m. beregnes intet Gebyr eller lignende.

§ 18.

Saaframt den af det landøkonomiske Driftsbureau for Regnskabsaaret 1935—36 eller et efterfølgende Regnskabsaar for Landbruget beregnede Forrentningsprocent af den bogførte Værdi udgør mindst 5, er enhver Ejer af en Landbrugsejendom, jfr. dog 3die Stykke, pligtig i det derefter følgende Kalenderaar at svare Bidrag til Renteudligningsfonden med $\frac{1}{2}$ Promille af Ejendommens Ejendomsskyldværdi for hver Promille — dog ikke over 20 —, Landbrugets nævnte Forrentningsprocent for Regnskabsaaret forud har ligget over 4,5. Ejere af Landbrugsejendomme, hvortil der har været ydet Rentelettelse efter §§ 14 og 15, yder dog et Ekstrabidrag paa Halvdelen af det foranævnte, indtil den Rentelettelse, der er ydet vedkommende Ejendom i Medfør af § 15, er tilbagebetalt Renteudligningsfonden gennem dette Ekstrabidrag.

Skulde den i 1ste Stykke omhandlede Forrentningsprocent for Landbruget i Regnskabsaaret 1937—38 eller et senere Regnskabsaar komme til at udgøre 4 pCt. eller derunder, vil enhver Ejer af en Landbrugsejendom, jfr. dog 3die Stykke, i det derefter følgende Kalenderaar være berettiget til en Ydelse af Renteudligningsfonden udgørende $\frac{1}{2}$ Promille af Ejendommens Ejendomsskyldværdi for hver Promille — dog ikke over 20 —, Landbrugets Forrentningsprocent for Regnskabsaaret forud har ligget under 4,5; saadan Ydelse udbetales dog kun i det Omfang, der i Fonden er opsparet Midler dertil, og Ydelsen kan efter Finansministerens Bestemmelse bortfalde eller nedsættes, hvis Fondens Midler ikke er tilstrækkelige til Dækning af det fulde Beløb for vedkommende Aar. Ydelser, som udredes i Henhold til nærværende Bestemmelse, udbetales til Ejeren ved Finansministeriets Foranstaltning.

De i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke givne Regler kommer ikke til Anvendelse paa Ejere af Landbrugsejendomme, der i Medfør af Lov Nr. 91 af 25. Marts 1933 eller Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 har valgt at faa deres Renter til Staten omsat til en konjunkturbestemt Afgift efter de i nævnte Love indeholdte Regler.

Pligten til Indbetaling af skyldige Bidrag til Fonden hviler som en stedsevarende Hæftelse paa vedkommende Ejendom fra Ejer til Ejer, og der kan for Beløbet foretages Udpantning 3 Maaneder efter vedkommende Forfaldstermin paa samme Maade og med samme Virkning og Fortrinsret som for Ejendomsskatter til Staten.